

УДК 336

Ясинецька І.Л.,

Науковий керівник : Цаль-Цалько Ю.С., професор, доктор економічних наук, професор*Державний університет «Житомирська політехніка»***Сучасні проблеми та перспективи управління фінансовим потенціалом підприємства**

Сучасні умови функціонування української економіки обумовлюють необхідність адаптувати бізнес до нових реалій. Зокрема, знаходити шляхи підтримки стабільного функціонування та резерви внутрішнього потенціалу. В цьому випадку, провідну роль відіграє саме фінансовий потенціал підприємства.

Фінансовий потенціал означає можливості, які існують у фінансових ресурсах компанії. Це охоплює розуміння доходів, витрат, інвестицій та активів підприємства, а також те, як воно може їх оптимізувати для досягнення поставлених фінансових цілей. Визначаючи цінність власного фінансового потенціалу, підприємство отримує більш чітке уявлення про те, в якому стані розвитку воно знаходиться, і може вжити заходів для покращення свого фінансового становища [1, с. 216].

Оскільки бізнес прагне рости та розширюватися, важливо розуміти, як максимізувати фінансовий потенціал. Уміння ефективно використовувати прибуток має вирішальне значення для досягнення цього. Використання прибутку означає процес розподілу прибутку, отриманого бізнесом, для досягнення оптимального фінансового зростання. Цей процес передбачає визначення областей, куди можна інвестувати прибуток, щоб отримати більший прибуток і підвищити загальну фінансову ефективність бізнесу.

Щоб зрозуміти концепцію управління фінансовим потенціалом підприємства та використання прибутку, варто зосередити увагу на основних аспектах [1, с. 217]:

1. Розуміння важливості використання прибутку

Використання прибутку має вирішальне значення для досягнення довгострокової фінансової стабільності бізнесу. Інвестуючи прибуток назад у бізнес, компанія може отримати більше прибутку, підвищити продуктивність і розширити діяльність. Важливо розуміти, що прибуток – це життєво важливий ресурс, який можна використовувати для досягнення фінансового зростання.

2. Визначення можливостей використання прибутку

Щоб визначити можливості використання прибутку, підприємства повинні оцінити свою діяльність і визначити сфери, куди можна інвестувати прибуток для отримання більшої прибутковості. Це може включати інвестиції в нове обладнання, розширення маркетингових зусиль або розробку нових продуктів. Важливо визначити пріоритети цих можливостей на основі їхнього потенціалу.

3. Зважування переваг і недоліків різних варіантів використання прибутку

Оцінюючи варіанти використання прибутку, підприємства повинні зважити плюси і мінуси кожного варіанту. Наприклад, інвестування в нове обладнання може підвищити продуктивність, але також може призвести до високих витрат. З іншого боку, інвестування в маркетингові зусилля може принести більше доходу, але може знадобитися більше часу, щоб побачити віддачу. Перш ніж прийняти рішення, важливо врахувати всі фактори.

4. Визначення найкращої стратегії використання прибутку

Найкраща стратегія використання прибутку залежить від низки факторів, зокрема від розміру підприємства, його фінансових цілей і поточного економічного клімату. У деяких випадках найкращим варіантом може бути реінвестування прибутку назад у бізнес, а в інших – повернення прибутку зацікавленим сторонам може бути більш вигідним. Головне – ретельно оцінити кожен варіант і визначити найкращий підхід, виходячи з конкретних потреб бізнесу.

5. Моніторинг і коригування стратегій використання прибутку

Після реалізації стратегії використання прибутку необхідно регулярно контролювати її ефективність. Це передбачає відстеження фінансових показників і внесення коригувань за необхідності. Якщо стратегія не приносить бажаної прибутковості, можливо, необхідно скорегувати підхід або вивчити нові можливості.

Використання прибутку як основної складової фінансового потенціалу є важливим процесом для підприємств, які прагнуть максимізувати свій фінансовий потенціал. Визначивши можливості використання прибутку, зваживши плюси та мінуси кожного варіанту та визначивши найкращу стратегію, підприємства можуть досягти довгострокової фінансової стабільності та зростання. Важливо регулярно контролювати та коригувати стратегії використання прибутку, щоб переконатися, що вони генерують бажану віддачу.

Інвестування також виступає головним принципом та засобом ефективного управління фінансовим потенціалом підприємства. Інвестиції – це потужний інструмент для максимізації фінансового потенціалу. Це дозволяє статкам компанії зростати з часом, і може стати джерелом пасивного доходу.

Однак дуже важливо розуміти різні доступні варіанти інвестування та вибрати ті, які відповідають певній толерантності до ризику, фінансовим цілям і часовим рамкам.

Секція 4. Розвиток корпоративних фінансів в сучасних умовах господарювання

Розглянемо два варіанти інвестування: акції та облігації. Акції мають потенціал для більшої прибутковості, але мають більшу волатильність. З іншого боку, облігації пропонують більшу стабільність, але, як правило, забезпечують нижчу прибутковість. Залежно від схильності до ризику та інвестиційних цілей підприємство може вибрати частину свого портфеля для кожного варіанту або зосередитися на тому, який більше відповідає його потребам. Диверсифікувавши свої інвестиції, підприємство може зменшити ризик і максимізувати свій фінансовий потенціал [2, с. 278].

В інвестуванні на сьогоднішній день є проблема невизначеності через воєнний стан в країні. Через певні загрози, не всі інвестори готові вкладати кошти в компанії для підтримки їх фінансового потенціалу.

Наступним кроком розглянемо сучасні фактори загроз фінансовому потенціалу підприємства, розподіливши їх на внутрішні та зовнішні.

До внутрішніх загроз пропонуємо віднести загрози у наступних трьох сферах:

кий рівень або відсутність внутрішньої корпоративної соціальної відповідальності бізнесу; відсутність корпоративної (організаційної) культури; низький рівень контролю на етапах найму та відбору персоналу; відсутність ефективної системи навчання персоналу протидії загрозам економічної безпеки підприємства; неефективна система мотивації.

2.Засоби праці: низький рівень технології виробництва; моральний та фізичний знос; обставини непереборної сили.

3.Інформаційне забезпечення: загрози нормативно-правового спрямування; загрози організаційного спрямування; загрози інженерно-технічного спрямування.

Зовнішні загрози полягають в сферах економіки, правового середовища, ринкового середовища, технологічного середовища, соціального середовища та природних факторів:

1.Економічні: динаміка ВВП; рівень інфляції, його зміни; курс національної валюти; оподаткування; платоспроможність; глобалізація.

2.Правові: регуляторна діяльність уряду, законодавство (податкове, конкурентне, бюджетне; зовнішньоекономічне), вплив політичних і громадських організацій.

3.Ринкові: життєвий цикл товарів і послуг; рівень конкуренції; ціновий механізм; рекламні компанії; розподіл доходів населення; демографічні ситуації; кон'юнктура ринку.

4.Технологічні та технічні: інформаційні технології, нові матеріали, нові технології виробництва і задоволення потреб; нове обладнання.

5.Географічні: відсутність і недоступність мінеральних ресурсів; кліматичні умови виробництва, використання товарів; територіальне розташування.

6.Соціально-культурні: вікова, статева, національна структура населення, народжуваність, смертність, рівень доходів, освіти, традиції.

Пропонуємо, для ефективної підтримки фінансового потенціалу підприємств в умовах сьогодення дотримуватися наступних рекомендацій [3, с. 92]:

1. Підтримка високого ділового іміджу підприємства
2. Участь у різноманітних національних програмах
3. Підтримка високого рівня якості продукції
4. Залучення фахівців та експертів на виробництво
5. Розширення зв'язків з провідними науково-дослідними організаціями
6. Зниження собівартості продукції (товарів, послуг)
7. Підтримка політики освоєння нових ринків, у т.ч. іноземних
8. Підвищення корисності активів підприємства
9. Робота над зростанням частки високоліквідних активів в структурі оборотних активів
10. Раціональне використання залучених коштів
11. Постійний контроль над рівнем платоспроможності підприємства
12. Оптимізація витрат на операційну, інвестиційну та фінансову діяльність

Список використаних джерел

1. Нікольчук Ю.М. Фінансовий менеджмент під час війни. *Modeling the development of the economic systems*. 2024. Вип. 2. С. 215–223. URL: <https://doi.org/10.31891/mdes/2024-12-28>
2. Толпежніков Р. О. Сутність та методика оцінювання фінансового потенціалу підприємства. Р. О. Толпежніков // *Теоретичні і практичні аспекти економіки та інтелектуальної власності*. 2013. Вип. 2(1). С. 277 – 282. [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Traev_2013_2\(1\)_44](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Traev_2013_2(1)_44).
3. Мордовцев О. С. Методичні підходи до управління фінансовим потенціалом підприємства. О. С. Мордовцев, А. В. Алефіренко. // *Вісник Нац. техн. унту «ХПІ»: зб. наук. пр. Сер. Актуальні проблеми управління та фінансово-господарської діяльності підприємства*. Харків. НТУ «ХПІ». 2017. № 54 (1257). С. 90 – 94. URL: <https://repository.kpi.kharkov.ua/handle/KhPI-Press/38553>.